

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7137/2541

นาย ขุน ทอง บัว โทณ กับพวก ผู้ร้อง นาย คล้อย สุด ชะดา กับพวก ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1382, ป.วิ.พ. มาตรา 1, ป.วิ.พ. มาตรา 207

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ที่จะมีสิทธิยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 207 ได้นั้นจะต้องเป็นคู่ความและเป็นคู่ความฝ่ายที่ถูกศาลแสดงว่าขาดนัดพิจารณา และการขาดนัดพิจารณาเป็นเหตุให้ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ฝ่ายที่ขาดนัดนั้นแพ้คดีในประเด็นข้อพิพาทด้วย คดีนี้ศาลชั้นต้นได้ทำการไต่สวนเป็นคดีไม่มีข้อพิพาทและมีคำสั่งให้ผู้ร้องทั้งสองได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ครอบครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1382 ไปแล้ว คดีจึงไม่มีประเด็นข้อพิพาท ผู้คัดค้านไม่ได้เป็นผู้ยื่นคำฟ้องหรือถูกฟ้องต่อศาล ผู้คัดค้านจึงไม่ใช่บุคคลที่เป็นคู่ความในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 1(11) และผู้คัดค้านไม่ได้ถูกศาลแสดงว่าขาดนัดพิจารณาและมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้คัดค้านแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท ผู้คัดค้านจึงไม่มีสิทธิขอให้พิจารณาคดีใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งว่าผู้ร้องทั้งสองครอบครองที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 1119 เลขที่ดิน 58 ตำบลหนองกบ อำเภอสหัสขันธ์ (อำเภอนองแขง) จังหวัดสกลนครเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ 2 งาน มีชื่ออำเภอหนองกบ นายเฮ นายโมกและอำเภอหนองกบเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของติดต่อกันเป็นเวลาสามสิบปี ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวแล้วศาลชั้นต้นประกาศนิตไต่สวนตามระเบียบแล้วไม่มีผู้คัดค้าน จึงมีคำสั่งให้ผู้ร้องทั้งสองได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1382 ต่อมาผู้คัดค้านทั้งสองยื่นคำร้องคัดค้านว่า ผู้คัดค้านทั้งสองต่างแยกครอบครองที่ดินดังกล่าวคนละส่วนเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่เศษและ 2 ไร่เศษ ตามลำดับโดยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของนานกว่า 40 ปี ผู้ร้องที่ 1 ครอบครองที่ดินดังกล่าว โดยความยินยอมของผู้คัดค้านที่ 1 ผู้ร้องที่ 2 ไม่ได้ครอบครองผู้คัดค้านทั้งสองไม่ทราบวันนัดไต่สวน ไม่มีการส่งหมายนัดให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสอง หนังสือพิมพ์ที่ประกาศวันนัดไต่สวนก็ไม่มีในหมู่บ้านของผู้คัดค้านทั้งสอง จึงขอให้พิจารณาใหม่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้คัดค้านทั้งสองไม่อาจเข้ามาเป็นคู่ความในคดีนี้ได้ ให้ยกคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่ของผู้คัดค้านทั้งสอง ผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน ผู้คัดค้านทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ผู้ที่จะมีสิทธิยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 207 ได้นั้น จะต้องเป็นคู่ความและเป็นคู่ความฝ่ายที่ถูกศาลแสดงว่าขาดนัดพิจารณาและการขาดนัดพิจารณาเป็นเหตุให้ศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ฝ่ายที่ขาดนัดนั้นแพ้คดีในประเด็นข้อพิพาทด้วย คดีนี้ศาลชั้นต้นได้ทำการไต่สวนเป็นคดีไม่มีข้อพิพาท และมีคำสั่งให้ผู้ร้องทั้งสองได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ครอบครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1382 ไปแล้วคดีจึงไม่มีประเด็นข้อพิพาทแต่อย่างใด ผู้คัดค้านทั้งสองไม่ได้เป็นผู้ยื่นคำฟ้องหรือถูกฟ้องต่อศาล ผู้คัดค้านทั้งสองจึงไม่ใช่บุคคลที่เป็นคู่ความในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 1(11) และผู้คัดค้านทั้งสองไม่ได้

ถูกศาลแสดงว่าขาดนัดพิจารณาและมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้คัดค้านทั้งสองแพ้คดีในประเด็นที่พิพาท คู่คัดค้านทั้งสองจึงไม่มีสิทธิขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ ที่ผู้คัดค้านทั้งสองฎีกาคัดค้านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 2 ว่าผู้คัดค้านทั้งสองมีสิทธิขอเข้าเป็นคู่ความเพื่อรักษาสิทธิของผู้คัดค้านนั้นเห็นว่า ผู้คัดค้านทั้งสองก็ได้ก้าวเข้ามาในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ผู้คัดค้านทั้งสองจึงยังไม่ได้เป็นคู่ความในคดีนี้ พิพากษายืน

องค์คณะ

วิชัย ชื่นชมพูนุท · สุรินทร์ นาควิเชียร · อมร วีรวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7137/2541>